

נא:

עין משפט
גו מצוה

הכס א מ"י פ"ג ס"ה
תחיתו ומוסרין
הכס כ"ו
קב ב מ"ב ש"י ס"ה
תפנית תלי:
קבא ג מ"י ס"ה ת"ל כ"ו
התקנה הלוי:
קבג ד מ"י פ"ג ס"ה
תפנית תלי:
מ"ה ס"ה ס"ה
קבג ד מ"י פ"ג ס"ה
קבד ו מ"י פ"ג ס"ה
תפנית תלי:

שיטה מקובצת

16 מחמתו מני לא מינו כו
עז היתה קריבה נמי נמקח
וקמו לו על ע"ב ס"ק
17 היתה מנחה כ"ג
כמות הרוב נמקח
כ"ל. ומה תקנה לה
כ"ו ומה כ"ל כ"ל:
כ"ו תחת ליתן נמקח:
18 תקנות כחמות ד"ר
ע"ז: 19 תחיתו תחית
ה"ל: 20 תחיתו תחית
ה"ל: 21 שו"ת
22 שו"ת
23 שו"ת
24 שו"ת
25 שו"ת
26 שו"ת
27 שו"ת
28 שו"ת
29 שו"ת
30 שו"ת
31 שו"ת
32 שו"ת
33 שו"ת
34 שו"ת
35 שו"ת
36 שו"ת
37 שו"ת
38 שו"ת
39 שו"ת
40 שו"ת
41 שו"ת
42 שו"ת
43 שו"ת
44 שו"ת
45 שו"ת
46 שו"ת
47 שו"ת
48 שו"ת
49 שו"ת
50 שו"ת
51 שו"ת
52 שו"ת
53 שו"ת
54 שו"ת
55 שו"ת
56 שו"ת
57 שו"ת
58 שו"ת
59 שו"ת
60 שו"ת
61 שו"ת
62 שו"ת
63 שו"ת
64 שו"ת
65 שו"ת
66 שו"ת
67 שו"ת
68 שו"ת
69 שו"ת
70 שו"ת
71 שו"ת
72 שו"ת
73 שו"ת
74 שו"ת
75 שו"ת
76 שו"ת
77 שו"ת
78 שו"ת
79 שו"ת
80 שו"ת
81 שו"ת
82 שו"ת
83 שו"ת
84 שו"ת
85 שו"ת
86 שו"ת
87 שו"ת
88 שו"ת
89 שו"ת
90 שו"ת
91 שו"ת
92 שו"ת
93 שו"ת
94 שו"ת
95 שו"ת
96 שו"ת
97 שו"ת
98 שו"ת
99 שו"ת
100 שו"ת

התכלת פרק רביעי מנחות

והבהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אותה. מהכא לדשיין פ"ק
דכריתות (דף ה:) ד"כ"ג בן כ"ג טעון משיחה והיינו הא
נמי דמלרץ בתמורה (דף יא) הוא קרא לכהנים גדולים:
ששהא כולה בהקטרה. פי' בקונטרס שלא יעשה לה י"ו שריים
והא דנבי לנמן ורבי

יהודה היא כליל תקטר מאי עבדי ליה
כיון דההוא מנחה הכהנים פשיטא
דכולה כליל ולא ליטערין אלף לר"ש
דקסבר משל עולם מהא ערד פי' ל"א
שאני קריבה לחלפין: וי"ו א'
דריש. הכא לא דריש ר"ש וי"ו וכן
פ"ק דסנהדרין (דף טז.) גבי וקטן
ושופעין ופ"ק דטוטה (דף י:) אלף
וי"ו מוסקף על ענין ראשון 16 נכפרק
הקומץ כהן 17 דריש י"ו וכן וי"ו דהר
דמשום דריש מרובה (ב"ק דף סה):
ופק"ו ד' דע"ו (דף מד.) וקשה דכפרק
למשום דליכא מן מנחה וזמן למדש
אלמא מיהו הך קושא דריש ד' מיתות
ערבס דריש כ"י עקיבה וזמיתא דריש
פירקין 18 מוכח כ"ש וזמיתא פרק
קדשי מוצש (דף טז.) 19 דריש ר"ש דס
שן דעמח מדכתיב וזה ומוטח
שן כדנאשית רבה דמו"י קדשי ותו
דריש יהודה דריש הכא וי"ו וכפרק אלף
מליאות (כ"מ דף טז.) גבי ומלאתה
וסוף פ"ק דסנהדרין (דף טז.) גבי
ושופעין דריש וי"ו ונריש תמורה (דף
כ:) גבי ואם הוה ימיר אמרינן וי"ו
לא דריש ופי' קדשי כגליפי (יומא דף
מה.) איכריס ופדריס שנתעכלו
מנעבד ופי' דסנהדרין (דף טז.) גבי
מלך ללא שרו רבי יהודה ור"ש טלף
י"ט נשיס ומלך דריש וי"ו דריש טלף
ושמא להי דריש הוא דלא דריש ליה
ועובד אשכחן פי' ה"ג 19:

חזק זו לעולם תהא. דה"ה אהרן
מקריב חתימין ככל יום ויבניו
בשעה ששכחו הכהנים גדולים א"ע
שכבר נתמכו ככהונת הדיוט ורבי
שמעון לית ליה האי סברא:

אף כאן לא תעשה ע"א אביאתו.
אלא קיורה נפק לן מכליל
תקטר וקלף קשיא אמאי לן דרשינן
לאו נמי מדכתיב לאחר לאו
אמור כדרשינן פרק כל שעה (פסחים
דף כג.):

יש לו נכסים. שהפריש נמיו
דלאחר מיתה היו הכל הפקר:
דקא מידקא אישבה. שבנית שני
שהיו כהנים שלא הולילו שנתן 18:
חמאת מלמד שמועלין בה.
מיתה 19 מפי' לן דקדשי
דק הבית היא ויש לומר דליטערין
למועל אחר מועל 19 דלית אלף
בבניה וכלי שרת בלדל:
וכוכים שגודרים י"א נדבות כשראל:
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

מנחה הנאה עשרון מנחה הנאה עשרון כו: ה' מתני' ושלמים.
עשרון שלם בצוקר ועשרון בין הערבים כל זמן שהיא קריבה משל
יצבור: גמ' הכהן 19 המשיח תחתיו אחד מבניו יעשה אוסא.
דמשל יורשים קריבה עד יעמוד אחר: יכול יקריבו. יורשין לחלפין
כמו שהיא לזבין עושה: משל עולם.

משל כצור מתרומת הלשכה: שהסא
כולס כסקטרה. שלא יעשה מנחה
שיריים לחלפה. ליסנא אחרנא
שיקטרו שלמים ולא לחלפין כל זמן
שהיא קריבה משל כצור דשלמים לא
פליגי ר' יהודה ור"ש. מפי המורה:
יכול יכו אהרן ובניו מקריבין קרבן
אחד. כיום המשחש: ובניו כפני
עלמן. 19 לשם המעקר ומאולו יוס
ואלף לא אלף כ"ג כלל יוס דכתיב ויקרא
19 תמיד: כהנים הדיוטות. דכשהן
הדיוט נמחק לעבודה באותו יום היה
מקריב עשרון. ל"א כיום המלואים
היה כך אלף לדיוט לא נוטא. ולא
מפי המורה: או אינו אלף כהנים
גדולים. דה"ק קרבן זה יקריבו בני
אהרן לדיוט כל כ"ג שיעמוד ה':
הרי כ"ג אמור. דה"ק קרא הכהן
לאחר אחד מבניו שיעמוד תחתיו
המשיח שיעמוד מבני אהרן תחתיו
דמשמע אחד מבניו שיעמוד תחתיו
דכוליה לירושין תמי שיקריבו החכמים
כל זמן שלא מנו כהן אחר תחתיו:
לכבוד הכהן המשיח תחתיו כיון יעשה
אוסא. כשימות הוא: מאי מבניו.
דמשמע אחד מבניו שיעמוד תחתיו
לכ"ג 18 דמשמע תמי: אוסא מאי
עבדי ליה. כיון דנפק ליה שלמים
מכליל תקטר דשלמא הכהן המשיח
מוקי להך דנשא לחלפין לעיל הרי
כ"ג אמור אלף חותם מאי עבדי ליה:
ומינו כהן אחר תחתיו. זו כיום:
וסיפוק ליה מן ומחלפס כצור.

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

שלה עמה נכסים. דמי נכסיה: וכן גר. להי נקט גר דאין לו יורשים דאי ישראל הוה מקריב
יורשים נכסיו: משל יצבור. אלמא תנאי צ"ד הוא ולא דאורייתא:
דאורייתא מלמד שגלגלה לפי שכל שנה היו זרימין כך דלאמרינן כפ"ק דמסכת יומא (דף טז.) ושנת נשיס
במדינת הים שלח עמה נכסים שקריבה משלו
ואם לאו קריבין משל עיבור וכן גר שמת יהוהיה
זבחים יש לו נכסים קריבין משלו ואם לאו
קריבין משל עיבור ותנאי ב"ד הוא כ"ג שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו ושתהא מנחתו קריבה
משל עיבור א"ר אבהו שני 19 תקנות הו
דאורייתא מדציבור כיון דחוו דקא מידקא
לישבה תקינו דלגבי מיורשים כיון דחוו דקא
פשיע בה אוקמה אדאורייתא ועל פרה שלא
יהא מועלין באפרה דאורייתא הוא דתנאי
הטא' הוי מלמ' שמועלין בה היא בה מועלין
באפרה

מסורת הש"ס

16 שקלים פ"ו ס"ה (ב) יומא
מה ושי"ק 17 לקמן כ"ג:
שקלים פ"ו מ"י. 18 עין
רש"י 19 מלך מ"י ע"מ
הכל 20 גירסת ש"ק מיה
מפכה מ' משיחה י"ל דהתם
דרש מדכתיב המשיח היינו
הא נמי מלרץ הא קרא לקמן
19 ויטעם במתורה נמקח ללא
מלש בתמורה היא דריש.
11 ז"ק. 12 ע"ל ע"י. 13 ו"ק
14 ו"ק. 15 ו"ק. 16 ו"ק.
17 ו"ק. 18 ו"ק. 19 ו"ק.
20 ו"ק. 21 ו"ק. 22 ו"ק.
23 ו"ק. 24 ו"ק. 25 ו"ק.
26 ו"ק. 27 ו"ק. 28 ו"ק.
29 ו"ק. 30 ו"ק. 31 ו"ק.
32 ו"ק. 33 ו"ק. 34 ו"ק.
35 ו"ק. 36 ו"ק. 37 ו"ק.
38 ו"ק. 39 ו"ק. 40 ו"ק.
41 ו"ק. 42 ו"ק. 43 ו"ק.
44 ו"ק. 45 ו"ק. 46 ו"ק.
47 ו"ק. 48 ו"ק. 49 ו"ק.
50 ו"ק. 51 ו"ק. 52 ו"ק.
53 ו"ק. 54 ו"ק. 55 ו"ק.
56 ו"ק. 57 ו"ק. 58 ו"ק.
59 ו"ק. 60 ו"ק. 61 ו"ק.
62 ו"ק. 63 ו"ק. 64 ו"ק.
65 ו"ק. 66 ו"ק. 67 ו"ק.
68 ו"ק. 69 ו"ק. 70 ו"ק.
71 ו"ק. 72 ו"ק. 73 ו"ק.
74 ו"ק. 75 ו"ק. 76 ו"ק.
77 ו"ק. 78 ו"ק. 79 ו"ק.
80 ו"ק. 81 ו"ק. 82 ו"ק.
83 ו"ק. 84 ו"ק. 85 ו"ק.
86 ו"ק. 87 ו"ק. 88 ו"ק.
89 ו"ק. 90 ו"ק. 91 ו"ק.
92 ו"ק. 93 ו"ק. 94 ו"ק.
95 ו"ק. 96 ו"ק. 97 ו"ק.
98 ו"ק. 99 ו"ק. 100 ו"ק.

תורה אור השלם

1. והבדן הקמיש תחתיו
מבניו יעשה אתה חק
עולם ליל כליל הקטר
2. זה קרבן אהרן ובניו
אשר יקריבו ליה כיום
הקמיש אתה ועשרת האמה
סלה מנחה תמיד מחציתה
בכפר ומחציתה בצור
3. ואקף אש קדוד את
אפר הקדור והניח מחצין
למזבח במקום קדוד
והקיה לערוד בני ישראל
למשפחת לוי נהיה חקאת
דבא:

הנהגות הב"ח

16 י"י כ"ה מ"ה כ"ג
משמע כ"ג י"ט ד' נמקח:
17 ר"ה ד"ה ו"י שקט
דלגבי מירשין:

רבינו גרשום

ושלימה היתה קריבה כן
לר' שמעון בן לוי יורדה.
שלא הוה מקריבין אותה
לחלפין אלא שלימה. חק
עולם משל עולם. כלומר
משל יבוס הדיוט צבור.
שתהא כולה בהקטרה
כלומר שלימה. אהרן כפני
עצמו בחיפין שלו: ובניו
עצמם כשמתחננין
אהרן מבניו לעבודה מקריב
תחילה עשירת מקריב:
אם כן ילחוא רישא תמי
ותו לא לחכות בניו. ור'
שמעון דנפק ליה דרשימא
היתה קריבה כליל תקטר
אותה מאי עבדי ליה: לכ"ג
שמת בחצי היום. וחקת
לעולם תהא שכלל יום
יקריבה. עליונה חביתס.
והתחנה שאר כמות כהן.
כלא תכליל. שלוקה א'
אלה. והתמן א"ר שמעון ד'
דברים התקינו כסס שקלים
זה אחד מן אותה שנתאמר
למלכה בראשונה היו
משכבין את מוצאה וכו'.
ועברו כוכבים שילה עלות
ובר' כיון דחוו רקא מידחק
לישבה שהיו מתין כלל
שנה כדאמרי' בפסי' וזמא
ישנה רשעים תקעוהו.
ואילו היו כסאין כן
הלשכה היתה פתוחה:
כיון דחוו רקא פשיע בה
שפספסו לא היו כסאין